

dette Samfundsonde, tror jeg, det vilde være af meget stor social og økonomisk Betydning for dette Land. Jeg tillægger alene dette nogen Betydning, at et stort Antal af Indsiddere bliver jordejende Medlemmer af dette Samfund. Derfor kan jeg anbefale det foreliggende lille Lovforslag.

Jeg kunde ogsaa nok have Lyst til at gøre en lille Bemærkning angaaende Fordelingsreglerne, ikke saaledes at forstaa, at de finke Kommissionsformænd, som fra første Færd have forstaaet at udnytte Loven, just skulde straffes med at have et meget lille Beløb nu, men det forekommer mig, at da Vanskelighederne i de forskellige Egne have været de særlig høje Jordpriser, som have været Skyld i, at man ikke er kommen videre frem, end man er, var der god Mening i, om de Amter, hvor Jordpriserne ere særlig høje — og til dem hører Vejle —, nu havde faaet et Beløb forlods, inden man lod dem gaa ind og deltage pro rata med de andre Amter. Det kan være, det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov) ikke sætter Pris paa den Henstilling, men det synes mig alligevel, at det vilde være forsvarligt at udvide Lovens Rammer saa meget som muligt, at udvide Lovens Virkninger til de Amter, som hidtil ikke have været rigtige med. Jeg anbefaler, søm sagt, Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme i Tinget.

Johan Knudsen: Jeg kan med Hensyn til det foreliggende Lovforslag i alt væsentligt udtale mig i Overensstemmelse med de ærede Medlemmer, der have haft Ordet før mig, idet ogsaa jeg ønsker Lovforslaget hurtig fremmet. I en Periode, hvor berettigede Røster om Ønskeligheden af en større Økonomi i vor Statshusholdning hæve sig stærkere og stærkere, er det ikke ublandt behageligt at skulle gaa med til at bevilge 1 Mill. Kr. mere til Oprettelse af Husmandsbrug, end Loven af 30. April 1909 fastsatte. Thi man maa jo huske paa, at de finansielle Følger af Husmandsloven ikke ere uden Fare. Staten udlaaner Penge til 3 pCt. og laaner selv igen til $3\frac{1}{2}$ à 4 pCt. Naar Prioritetslaanene efter 47 Aars Forløb ere blevne amortiserede, vil Staten vedblivende staa med denne Gæld, som den har stiftet for at yde disse Laan. Om 20 Aar vil Staten staa med en Gæld paa 100 Mill. Kr., stiftet til dette Formaal.

Men jeg tror, at der her virkelig er saa at sige en Nødstilstand til Stede, som

det er vor Pligt at søge afhjulpen. Lovforslagets Bemærkninger sige, at der for Finansaaret 1910—11 er indkommet Andragender om Laan til Oprettelse af nye Husmandsbrug til et samlet Beløb af over 8 Mill. Kr. Dette stærke Laanebegær hidrører, tror jeg, for en Del fra, at mange i Forfjor have holdt sig tilbage fra at søge Statslaan, idet de ønskede at faa at vide, hvorledes den nye Husmandslov blev, dels ogsaa derfra, at denne nye Lov har bevirket, at de vordende Statshusmænd kunde faa større Laan, fordi de kunde faa mere Jord, og dels endelig derfra, at Lovens Rammer omfatte andre end dem, den oprindelig omfattede.

Følgen er altsaa bleven, at Antallet af Laanebegæringer er steget saa uforholdsmæssigt stærkt, men Følgen er desværre ogsaa bleven, at Laansøgere, der have udepeget Lodder, som Kommissionen har fundet egnede til Øjemedet, og have købt disse Lodder og ere begyndte at bygge, nu staa uden de Laan, som de ifølge den hidtidige Praksis have ment at være berettigede til at faa. Det er en for dem højst ulykkelig Situation. Jeg ved ikke, om Kommissionerne kunne siges at være helt fri for Ansvar overfor denne Kalamitet. Jeg ved ikke, om Kommissionerne have været tilstrækkelig forudseende til at vide, at den nye Lov vilde bevirke en saa stærk Stigning af Laanebegæringerne, at der forholdsmæssigt set kun kunde ydes færre Laan end hidtil, og jeg ved ikke, om Kommissionerne tilstrækkelig kraftigt overfor Laansøgerne have fremhævet, at fordi deres Ansøgninger bleve anbefalede, var det ikke sikkert, at de fik Laanene. Det ved jeg, som sagt, ikke, men jeg ved, at mange Smaakaarsfolk saa at sige ville blive ruinerede, dersom der ikke i det følgende Finansaar bliver bevilget et betydeligt Beløb ud over de 4 Mill. Kr. Af den Grund skal jeg paa min Gruppens Vegne anbefale Lovforslaget.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Jeg vil først bringe samtlige Talere min Tak for den overordentlige Velvillie, hvormed de have modtaget dette lille Lovforslag. Der har ikke været en eneste Mislyd indenfor de Partier, der ved deres Ordførere have udtalt sig med fuld Enighed om, at man vilde støtte dette Lovforslag. Jeg takker, som sagt, derfor og finder derfor ikke Anledning til at forlænge denne Debat ret meget. Et Par enkelte Bemærkninger skal jeg dog gøre.

Der er fra nogle Talere udtalt den